

L'ARTICLE

Pagesia o foc: clam pel futur dels pobles de l'Ebre

La pagesia és un element clau per al manteniment del mosaic agroforestal

Si els governs no tenen en compte la pagesia, encendrem el foc de la lluita

NÚRIA BRULL
Coordinadora territorial d'Unió de
Pagesos a les Terres de l'Ebre

Sempre que ha fet falta, Unió de Pagesos ha sortit al carrer a defensar els drets de la pagesia. Així ho vam fer, per exemple, el passat cap de setmana a Xerta i així ho farem totes les vegades i a tots els llocs on faci falta. Perquè la pagesia no és només un ofici, és una necessitat vital, tant per a les persones que ens hi dediquem com per a tota la població.

Ens hem manifestat amb l'eslògan «Pagesia o foc», que crec que s'explica prou bé per si mateix. La pagesia és un element clau per al manteniment del mosaic agroforestal, i si la societat i les administracions no posen la nostra activitat al centre, el territori queda desendreçat, les terres de cultiu queden abandonades i els boscos desolats. I si tot això passa, el territori es converteix en un polvorí en cas d'incendi. És evident que no ho podem permetre.

Ja fa massa temps (l'estiu passat sense anar més lluny) que vivim cada temporada amb la por al cos per si se'ns mengen les flames. Precisament per aquest motiu, el 29 de novembre ens vam fer es-

coltar amb un acte al Mirador de l'Assut (Xerta), mentre a la nostra esquena les muntanyes cremades el juliol passat servien com a recordatori: ens cal un paisatge endreçat, i aquí les pageses i els pagesos hi tenim molt a dir i a fer.

Però a banda del foc literal, el nostre lema també és una crida a un foc simbòlic, però no pas per això menys intens. Si els governs no tenen en compte la pagesia, encendrem el foc de la lluita i sortirem al carrer fins que s'atenguin les nostres demandes. Fins que es pugui garantir el relleu generacional al nostre ofici i fer que la pagesia jove pugui accedir a la terra amb garanties i que la pagesia gran es pugui jubilar quan toca i amb unes pensions i condicions dignes. Per això, per exemple, no vam parar fins a aconseguir que el govern reduís fins al 99% els impostos sobre transmissions patrimonials agràries. Sense els i les joves, no tindrem futur.

Tampoc pararem fins que els nostres productes es paguin als preus que toca i fins que la fiscalitat deixi d'ofegar les persones que es volen dedicar al

camp. I tampoc ens aturarem fins que el Govern garanteixi el desplegament a les Terres de l'Ebre del Pla de control poblacional de la fauna cinegètica que, com el senglar, destrossa els nostres camps i fa emmalaltir els nostres ramats. Fins que s'entengui, en definitiva, que sense la nostra feina

els pobles quedaran buits i la població no podrà omplir els plats.

Ja sabem que, quan s'encén un foc, mai es pot saber quin és el seu potencial. Però també sabem que la pagesia és una feina que treu vida de la terra i la reparteix. La tria, crec, és ben fàcil: pagesia o foc?